

alene betaler 4 pCt. af det oprindelige Dollarsbeløb, men 4 pCt. af dette Beløb, beregnet til den Kurs, hvori Dollars stod i 1921. Dollars stod den Gang højere end 5, og derfor er Beløbet saa stort, som det er. Dette vil i Virkeligheden sige, at Staten forrenter dette Laan med 4 pCt. til en Dollarkurs, der ligger 25 pCt. højere, end Kursen er i Øjeblikket, hvilket vil sige, at Beløbet er ca. 500 000 Kr. højere, end hvis det blev beregnet efter den nuværende Kurs.

Dette er efter min Mening ikke rigtigt, idet jeg ved at gennemlæse alle de Betingelser, som Staten er indgaaet paa, ikke kan finde noget om, at Staten er forpligtet til at forrente Beløbet efter den oprindelige Dollarkurs. Ligesom Kommunerne indbetaler Dollars til Amerika i hver Termin efter den Kurs, Dollars staar i, maa Staten indbetale Dollars til Kommunerne efter den Pris, Dollars staar i i det paagældende Øjeblik. Til Trods for den store Sympati, jeg har for disse betrængte Kommuner, mener jeg dog, der er en ren faktisk Uoverensstemmelse mellem Loven, som den blev vedtaget den Gang, og som den bliver effektueret, og jeg tillader mig nu at henstille til den højtærede Indenrigsminister og til det højtærede Finansudvalg at tage denne Sag under Overvejelse; for det er dog ikke saa rart, om man ved en ren Fejltagelse skulde komme til at udrede aarlig indtil en halv Million Kroner mere, end den paagældende Lov tilsigter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg vil kun i Anledning af den Fremstilling, det ærede Medlem Hr. Grathwohl gav af Forholdene vedrørende Kommunernes Laan og Statens Forrentning deraf, sige, at der paa Finanslovsforslaget i Aar findes Anmærkninger, som synes at tyde paa, at Indenrigsministeriet har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at her var noget, som maatte være Genstand for Undersøgelse, og at Finansudvalget efter at have læst Finanslovsforslaget og disse Anmærkninger har anmodet Indenrigsministeren om Samraad for at faa Sagen opklaret.

Mads Larsen: En Del ærede Medlemmer vil sikkert kunne huske, at jeg ved Finanslovbehandlingen i Fjor ankede over, at der ikke var blevet stillet Jord til Raadighed fra Fraugde Præstegaard til Udstykning — i alt Fald vil den højtærede Kirkeminister kunne erindre det.

Jeg skal ikke gentage min Anke her, men jeg vil gerne have Lov til at citere den højtærede Kirkeministers Svar: „Jeg forstaar saa godt, at det ærede Medlem anker over, at disse 40 Tdr. Land god og velbeliggende Jord ikke blev udstykket til Husmandsbrug, saaledes som man havde ventet. Men Ministeriet mente ikke at kunne gøre dette, fordi det ikke var Præstegaardsjord i den almindelige Forstand af Ordet, men var Legatjord, som var skænket til Embedet; og efter den Praksis, som man har fulgt i Ministeriet ogsaa før min Tid, regnes hverken Legatjord eller Jord, som er henlagt til Enkesæde, eller Kirkejord, som hører til Præsteembederne, med, naar vi skal fastsætte de 22 Tdr. Land middelgod Jord, som maa blive ved Præsteembedet.“

Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at saadan har man sikkert administreret ogsaa før hans Tid, og det er i og for sig heller ikke for at rejse dette Spørgsmaal paa ny, jeg fremdrager Sagen, men for at foranledige en Overvejelse baade af dette og af mange andre Spørgsmaal, som jeg synes, dette Forhold giver Anledning til at overveje. Efter at have faaet det citerede Svar af den højtærede Kirkeminister henvendte jeg mig i Kirkeministeriet og bad om at laane den Fundats, som vedrører dette Legat, men jeg fik det Svar, at der var ingen Fundats, og at de Oplysninger, som forelaa derom, fandtes i en Skrivelse af 3. Juni 1924 fra Landsarkivet i Odense. Denne Skrivelses Datering viser, at Skrivelsen netop var foranlediget af en Henvendelse fra Menighedsraadet om; at denne Legatjord fandtes, og at man derfor mente at have Ret til at beholde den paagældende Jord ved Præsteembedet. Der findes ganske rigtigt Oplysninger om, at en tidligere Ejer af Fraugdegaard har skænket et Areal, svarende til noget over 4 Tdr. Hartkorn, til Præsteembedet og samtidig skænket et Areal, svarende til 2 Tdr. og 2 Skp. Hartkorn, til Degneembedet i Fraugde By — for Degnens Vedkommende som Vederlag for; at han skulde løse des flittigere med Børnene i Fraugde Bys Skole, og for Præstens Vedkommende som Vederlag for, at han skulde føre Tilsyn med, at dette skete. Nu forstaar jeg udmærket godt — heri er jeg ganske enig med den højtærede Minister —, at der maaske kunde have været Rimelighed for noget saadant i fordums Tid, men efter at vi nu har faaet andre Lønninger baade for Lærere og Præster, og disse Lønninger er blevet